

Underbilag 3.

Det kongelige danske
Landhusholdnings-Selskab.

København, den 27. September 1915.

Til Landbrugsministeriet.

Foranlediget af det høje Ministeriums Skrivelse af 2. ds., i hvilken Landhusholdnings-Selskabet anmodes om at udtale sig om det Forslag til Lov om Værn for Dyr, der har været fremlagt i Rigsdagen, skal Selskabet udtale følgende:

Landhusholdningsselskabet maa som sit principale Standpunkt udtale, at det ikke anser en særlig Lov om Værn for vore Husdyr for nødvendig. Forsættelig Mishandling eller Vanrøgt af saadanne finder kun rent undtagelsesvis Sted her i Landet, og at lovgive om „Overanstrengelse“ vil saare let kunne føre til Vilkaarlighed og Chikaneri.

For saa vidt den høje Lovgivningsmagt imidlertid skulde mene det nødvendigt, at der bliver udstedt en Lov til Værn mod Mishandlinger af Dyr, tillader Selskabet sig at bemærke følgende:

Ifølge Lovforslagets § 2 a. skal den, der foretager Kupering af Heste, for saa vidt da ikke en sygelig Tilstand kræver det, straffes med Bøde fra 20 til 4,000 Kr. eller med Fængsel.

Forbudet er formentlig dikteret af tvende Hensyn: dels vil man ikke udsætte Hesten for den ved Kuperingens Udførelse forårsagede Smerte, og dels vil man bibeholde Halen uberørt som et Redskab til Værn mod Angreb af Insekter. Men disse Hensyn er efter Landhusholdnings-Selskabets Anskuelse ikke vægtige nok til at begrunde et Forbud mod Kupering, der ved Salg af Heste har en stor økonomisk Betydning for Hesteejerne.

Hvad selve Operationen angaar, da vil enhver, der har haft Lejlighed til at se den foretaget af en Fagmand paa Føl, vide, at dens Paavirkning af Dyret er ganske ubetydelig og i ethvert Tilfælde ikke større, end den kendes ved Brændemærkning og Mærkeklipping. Ogsaa for ældre Hestes Vedkommende hører den til de smaa og lidet smertefulde Operationer, hvilket skønnes deraf, at den udføres paa den staaende Hest af Manden, som staar bagved. Og hvad den ved Kuperingen fremkaldte Forringelse af Dyrets Evne til at værne sig mod Insekter angaar, da er denne Forringelse neppe saa stor, som man har villet gøre den til. Faktisk er det, at Halen kun kan værne en mindre Del af Legemet, at Bremserne — Hestens værste Plageaander — omtrent i lige Grad angriber og lægger deres Æg paa den ukuperede som paa den kuperede Hest, og at Fluerne i langt den overvejende Grad holder sig til Hovedet, særlig generende Sanseredskaberne (Øjne og Øren) og de mindst behaaede Steder, hvor Dyret ikke kan gøre Brug af Halen. Mod Bremserne vil Dyret, naar det er i Brug, i fuld saa stor Udstrækning som ved Halen kunne beskyttes af Kusken ved Hjælp af Pisken, og er Hesten paa Græs, vil man ved Brug af forskellige Beskyttelsesmidler være i Stand til at begrænse Insektplagen. Alt i alt kan det derfor siges, at hyppigt er man tilbøjelig til at tillægge Halens Betydning som Beskyttelsesmiddel mod Insekter en for stor Værdi og at overdrive den Forøgelse af Insektplagen, som skulde være en Følge af Kuperingen.